

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 342

гр. Пазарджик, 05.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристина Л. Пунтева

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
в присъствието на прокурора В. М. М.
като разгледа докладваното от Кристина Л. Пунтева Частно наказателно дело
№ 20225200200479 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 440, във връзка с чл. 437, ал. 2 от НПК, във връзка с чл. 70 от НК.

Образувано е по повод молба от осъдения Д. и приложено становище от Началника на Затвора – град Пазарджик.

В съдебно заседание упълномощеният от Началника на Затвора – Инспектор Р. изразява становище, че молбата на осъдения Д. е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Прокурорът счита, че молбата следва да бъде уважена като молителят бъде условно предсрочно освободен и за неизтърпения остатък от наказанието да бъде наложена пробационна мярка „Задължителни срещи с пробационен служител“.

Осъденият Д. лично и чрез защитника си поддържа подадената молба за УПО.

Съдът като обсъди доводите на страните и приложените по делото писмени доказателства намира, че молбата на осъдения Д. е неоснователна по следните съображения:

С Присъда № 5/30.03.2015 година по НОХД № 198/2013 година на Районен съд гр.П., изменена с Решение № 30/09.02.2018 година на Апелативен съд гр. П., на основание чл. 131а от НК е осъден на 3 години лишаване от свобода за това, че на 17.10.2010 година в гр.Ч., в условията на

опасен рецидив е причинил средна телесна повреда на А. А.ов.

На основание чл. 59, ал. 1 от НК е приспаднато времето, през което е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ от 14.12.2010 до 01.06.2011 година – 5 месеца 17 дни и с мярка за неотклонение „Домашен арест“ от 02.06.2011 до 22.06.2011 година 10 дни, или общо арест – 5 месеца и 27 дни.

Същата присъда на основание чл. 70, ал. 7 от НК привежда в изпълнение неизтърпяната част от 2 години 8 месеца 9 дни лишаване от свобода от наказанието по наложеното по НОХД № 248/2005 г. на Районен съд гр. Ч..

В периода от 19.12.2019 до 04.01.2021 година е изтърпял наказанието по Определение по НОХД № 116/2020 година на Районен съд гр. Ч., с което на основание чл. 297, ал. 1 от НК е осъден на 4 месеца лишаване от свобода за това, че на 19.12.2019 година в с. Ч.Г., като затворник, изтърпяващ наказание лишаване от свобода, е избягал от ЗОЗТ „Ч.Г.“ при Затвор гр. С.З..

На основание чл. 27, ал. 1 от НК съдът присъединява частично в размер на 2 месеца лишаване от свобода от наказанието по НОХД № 116/2020 година на Районен съд гр. Ч., към неизтърпяната част от наказанието по НОХД № 248/2005 година на Районен съд гр. Ч., която към датата на извършване на деянието – 19.12.2019 година е в размер на 1 година 2 дни. Така определено общо наказание е в размер на 1 година, 2 месеца и 2 дни.

Начало на наказанието – 04.01.2021 година.

Към 16.09.2022 г. осъденият Д. фактически е изтърпял 2 години 2 месеца и 9 дни, от работа – 5 месеца и 2 дни, или общо изтърпял 2 години 7 месеца и 11 дни.

Остатъкът за изтърпяване на наказанието към тази дата е 4 месеца и 19 дни.

Към датата на днешното съдебно заседание остатъкът за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода е 3 месеца и 25 дни.

От приложеното по делото становище на Началника на Затвора гр. Пазарджик се установява, че изготвената първоначално оценка на правонарушителя е регистрирала средно позициониран риск от рецидив - 55 точки по системата на оценка. Зоните, отчитащи дефицити са касаели

настоящото правонарушение, отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение, междуличностни проблеми умения за мислене, отчетен е нисък риск от вреди, а корекционната работа се е основавала на индивидуалният метод на терапевтиране.

В становището се посочва по отношение на осъдения Д., че от началото на престоя му в общежитието същият е трудово устройван, като последната му месторабота е била като „поддръжка полоса". Сочи се, че на 19.12.2019 година, около 18.10 часа при проверка от дежурния командир на отделение в 30 „Ч.Г.“, същият установява, че Д. не е налице, и че се е отклонил от работния обект. При изясняване на случая се е установило, че жената, с която същият е живеел на съпругески начала, го е чакала с колата си до оградата на общежитието. Предвид на това режимът на лишения от свобода отново е заменен в строг, а той самият е върнат обратно в корпуса на затвора гр. С.З..

Със Заповед № 2692 от 02.07.2020 година на Главният директор на ГДИН, Д. е преместен безсрочно за изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода в Затвор гр. Пазарджик.

Сочи се, че последно направената оценка на правонарушител отчита среден риск от рецидив - 51 точки по скалата на OASys. Основна зони на нужда е „уменията за мислене" - осъденият притежавал умения за разпознаване на възникнали проблеми, но не и уменията за тяхното правилно и адекватно разрешаване.

Като гранични зони са изброени следните: Настоящо правонарушение – лишеният от свобода е насилствен тип правонарушител. Това е трето по ред осъждане за извършени от него престъпления против личността, което повишава риска от вреди. Освен това, същият по време на изтърпяване на наложено му наказание лишаване от свобода, е извършил отклонение от външен работен обект; отношение към правонарушението - в тази зона не настъпват промени от постъпването му до момента. Трудно се повлиява от служебни авторитети, трудно внася корективи в това отношение. Рискова зона от гледна точка на рецидива същият не съпреживява вина, което от своя страна би могло да провокира вредно поведение. Налице са трайни криминогенни нагласи, разположени във високия диапазон. Същите трудно подлежат на коректив; начин на живот и обкръжение доминантен в отношенията си с останалите. Егоцентричен и честолюбив, себефиксиран.

Авантюристичен, склонен е към безразсъдно и рисково поведение. Трудно приема и се съобразява междуличностни проблеми с история на нарушен условен изпитателен срок при второто осъждане, който изтърпява при настоящото пенитенциарно изолиране. Осъденият е лесно раздразнителен при незначително провокиране и склонен към импулсивност, нетърпеливост и враждебност. Това от своя страна инициира конфликти от различно естество, в които той е склонен да участва. Самосъхранителен и изключително егоцентричен, което подпомага и благоприятства оцеляването му в екзистенциални условия;

В становището изрично е посочено, че предвид извършеното отклонение от работния обект на 19.12.2019 година с Определение № 8 от 07.01.2020 година по ЧНД № 3/2020 година на Окръжен съд гр. С.З., на основание чл. 444 от НПК, вр. чл. 41, ал. 4 от НК е отменено отчасти зачитането на работни дни на осъдения Д..

След преместването му в Затвор гр. Пазарджик същият е работил към два производствени обекта – първоначално към фирма „Е.“, занимаваща се с дървообработване, а по-късно със заповед № 175 от 03.09.2021 година на Началника на Затвор гр. Пазарджик е назначен на работа към фирма „АББ“ без да са постъпвали оплаквания във връзка с работата му. Сочи се, че за справяне с възложените му задачи на работните обекти е награждаван общо осем пъти. Заповедите за наказание, които са му налагани в периода на настоящата изолация са заличени на основание чл. 109, ал. 1 и ал. 2 от НК.

Същевременно в становището изрично е акцентирано върху обстоятелството, че видно от съдебната история на лицето, налаганите до момента мерки не са имали желания превантивен ефект и не са настъпили промени, показващи поправка и желание за съобразяване с обществени правила и норми. Пак според становището, при този случай следва да се отчете високият риск от вреди, както и че постъпвайки с настоящата присъда, Д. следва да изтърпи неизтърпяната част от 2 години 8 месеца 9 дни лишаване от свобода по присъда, по която е ползвал института на условно предсрочно освобождаване.

В заключение е посочено, че въпреки приложените мероприятия за постигане на индивидуалната цел на наказанието - превъзпитание на осъденото лице, същият се отклонява от корекционният план, предвид което е

изразено становище молбата на осъдения Д. да не бъде уважавана.

С оглед гореизложеното и предвид цялостното поведение на осъдения, не може да се обоснове извод за постигнат поправителен ефект, визиран в разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от НК. Съдът отчете и факта, че при направената преоценка на рискът от рецидив остава непроменен, както и факта, че осъденият Д. е следвало да търпи неизтърпяната част от 2 години 8 месеца и 9 дни лишаване от свобода по присъда, по която е ползвал института на условно предсрочното освобождаване. Допуснатите от него дисциплинарни провинения и в частност отклонение от работния обект са в очевидна подкрепа на извода, че осъденият явно не проявява самокритичност към противоправното си поведение и в никакъв случай не личи да се опитва да спазва нормите на поведение, установени в Затвора. Очевидно прилаганите спрямо него корекционно-възпитателни мерки, се оказват безполезни спрямо основната им цел, а именно да се поправи и превъзпита към спазването на закона и добрите нрави в обществото.

Съобразявайки събрания и проверен доказателствен материал по делото, съдът стигна до извода, че осъденият Д. все още не е дал доказателства за своето поправяне и не е налице настъпила трайна и необратима положителна промяна у него по време на изтърпяване на наказанието, предвид което не следва да бъде допуснато условното му предсрочно освобождаване от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

В този смисъл е и Експертната оценка на актуалното психично и емоционално състояние за молителя Д., дадена на 28.09.2022 г. от психолога на Затвора – Пазарджик - Янкова. На стр. 2 от тази оценка, в абзац 3-ти отдолу нагоре, психолог Янкова, която има лични впечатления от поведението на молителя Д., сочи, че след първоначално поддържаната от него конструктивна поведенческа линия, от известен период в поведението му е налице негативна промяна, като по-нататък се сочи, че при преоценка на ситуацията, при молителя се регистрира сериозно снижение на саморегулативните механизми, подценяване и омаловажаване на настъпващите вредни последствия. Именно с оглед тази налична негативна поведенческа промяна при него констатираното наличие на неустойчиви нагласи в поведението му и преоценка на рисковите фактори съотнесени към

личностовия му профил, психолог Янкова извежда и негативното си становище към 28.09.2022 г. за прилагане на института на УПО.

Предвид и това становище, дадено в Експертната оценка, съдът счита, че молбата на А. Д. следва да се остави без уважение.

По изложените съображения Пазарджишкият окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения А. Д. Д. – роден на 30.04.1974 година в гр. Ч., живущ в гр. Ч., ул. С., българин български гражданин, със средно образование, неженен, осъждан, с ЕГН *****, за предсрочно условно освобождаване от остатък в размер на 3 месеца и 25 дни от определеното му наказание в размер на 3 години лишаване от свобода с Присъда № 5/30.03.2015 година по **НОХД № 198/2013 година** на Районен съд гр. П., изменена с Решение № 30/09.02.2018 година на Апелативен съд гр. П..

ПРЕПИС от определението да се изпрати на Затвора гр. Пазарджик.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест по реда на Глава 22-ра от НПК в 7-дневен срок от днес пред П.ският апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____